

«НЕ ПАДАЙТЕ ДУХАМ, МИ СКОРА ВЕРНЬОМСЯ. ЕЩО В УКРАЇНІ ПАЛНО ДУРАКОВ»

«Певно, ви вже бачили/чули про новий номер «95 кварталу», який поглумився над формою, в якій вмирають найкращі українці та українки. Ми з колегинями теж бачили цю ганьбу і цього разу вирішили діяти. «Гумор» цих людей із відбитою емпатією перейшов усі межі. Це далеко не вперше, коли вони збурюють суспільство, але тепер ідеться про національну безпеку. Надіслали відповідне звернення Генпрокурору і голові СБУ».

Народна депутатка України Іванна Климпуш-Цинцадзе, травень 2024 року

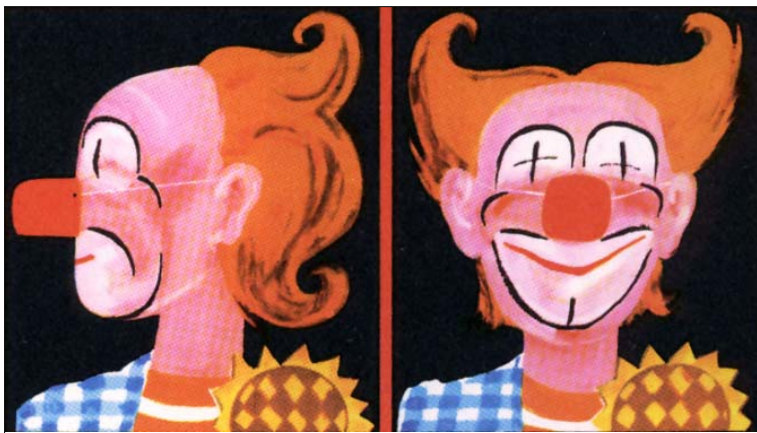
*Травень 2024 року. Гумористи студії «Квартал 95» втрапили у черговий скандал – вони розбухали мережу жартами про військових. Користувачі обурилися висміюванням військовослужбовців: «Як на мене, то це не «КВНщики», а аморальні вир*дки, діям яких має бути надана оцінка в рамках ч.1 ст. 114-1 Кримінального Кодексу України»; «Свято несмаку й сексизму, сіськадовськ множить».*

Пригадалась публікація, датована березнем 2019 року...

Травень 2014-го. На сцені столичного Палацу «Україна» артисти «Вечірнього Кварталу» виступають з оригінальною пародією на утекших «колишніх». Новітні представники «бела-залатої гвардії, третьей вални еміграції» свій виступ завершили на оптимістичній ноті: **«Не падайте духам, ми скоро верньомся. Ещо в Україні пално дураков»**...

На жаль, вони мали рацію. Глядачі гучно плескали... Дурнів, як і «свинопасів» (за Дмитром Донцовим) – пасивних людей, які дбають винятково про свої інтереси і ставлять їх вище за потреби держави – в Україні після Революції гідності не поменшало. Україна по суті стала по-сміховиськом для всього світу, а найперш для тих, хто за «паребрікам». Серед 93 громадян, які 2019 року вирішили податися у президенти, «клоуни» і «джокери», політичні авантюристи і пристосуванці, кандидати технічні й підставні. В окремих пунктах програм шести претендентів відверто мовилося про ліквідацію незалежності України або зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності, пропаганду війни. Мало того, аналогічні пункти були зафіксовані навіть у програмах кандидатів, які внесли грошову заставу.

«Ніщо так не потребує моральності, як політика. Особливо тоді, коли людство дичавіє» (Фазіль Іскандер). Станом на 5 березня 43 кандидати беруть участь в президентських перегонах, що нагадують фарс і абсурд, фан-

тасмагорію, ірраціональний шабаш безглуздя. Це клоунада чи епідемія політичного здичавіння? Що можуть сказати з цього приводу конспірологи, які досліджують черговий експеримент над країною? Та найімовірніше, маємо банальне підтвердження того, що попри всю свою соціальність, людина таки найперш залишається особою біологічною, якій передовсім властиві емоції, рефлексії, ніж раціональне мислення.

Дехто з кандидатів на президентську булаву вже давно відчув азарт і смак бротьби за місце під політичним сонцем, хоча з моральними якостями у багатьох з них далеко не все гаразд – усіяжких «скелетів» у їхніх політичних шафах предостатньо. Тож наврод, що хтось з них до 7 березня подасть заяву в ЦВК про відмову балотуватися на пост президента і повернути собі внесену заставу.

Мало хто з претендентів може відповісти на запитання: що корисного зробив для України. Обіцянки багатьох з них – це навіть не популізм, а цинічний большевизм. Побачивши гасло «Вірю в Україну!» мимоволі хочеться уточнити: «А ось з цього місяця, будь ласка, докладніше...

«Не падайте духом, ми скоро верньомся. Ещо в Україні пално дураков». Так отож. Люди ведуться на відверту брехню політиканів, один з яких, приміром, заявляє, що ціну на газ зменшить удвічі, а розмір пенсій збільшить вдвічі, тільки-то переможе на президентських виборах. Чи замислюються громадяни-виборці, що Україна – це парламентсько-президентська республіка. Де в Конституції написано, що президент займається зарплатами, пенсіями, інноваціями, інвестиціями, економікою, бюджетом?

Дивує, чому більшість українців не задаються питанням: «Хто ці люди, які вирішили позмагатися за президентську булаву? Що вони насправді вміють, знають і можуть, яким управлінським досвідом володіють? Яку позицію займали в трагічному для української державності 2014 році? Наскільки реалістичними обіцянки кандидатів? Яку ідеологію сповідують?»

Надто коротка політична й історична пам'ять електорату про «білі» й «темні» плями в біографіях претендентів може зіграти злий жарт з Україною, а відтак з її громадянами.

Бо коли обиватель ведеться на популізм і демагогію політичних паяців, неприхованих і замаскованих мерзотників та україножерів, поділяючи їхні большевицькі гасла, коли керується емоціями, а не здоровим глуздом, то нічого доброго у висліді держава не матиме.

Пригадався напрочуд влучний саркастичний дотеп Романа Купчинського: *«Коли будеш ціле життя хрунем, а останній рік – патріотом, поховають тебе, як князя, коли навпаки – поховать тебе, як пса. Це дуже практично, але не педагогічно».* Щось є в цьому...

Безумовно, інспірований ворогами України «керований хаос» дається взнаки. У результаті – всі проти всіх. Реалізовані гасла «анархія – мати порядку» і «хто не з нами

– той проти нас» відчутно збільшують ентропію сукупних настроїв. Сприяє цьому і дивний слоган «Або Порошенко, або Путін». Але ми про хаос. Нині в Українській державі на правду політичний балаган, безлад, безбаш. Ентропія електоральних уподобань «зашкалює».

У Середньовіччя за хаос відповідав диявол, а порядком опікувався Бог. Дехто переконаний, що сучасний диявол живе «за поребріком» і має московитську прописку. Можливо. Але хто відповідає за порядок в Україні? «У нас при владі – морально деградовані особи» (Віктор Шишкін, перший генеральний прокурор України, суддя Конституційного Суду України у відставці). Чи не тому молодь «по приколу» висловлює протест проти нинішньої влади, переносячи, зокрема, свої симпатії та очікування на телегеря-шоумена. Мовляв, чому б не проголосувати за коміка і подивитись, що з того вийде? Логіка молодих: чому б не дати шанс «новому обличчю»? Така «пофігістська» позиція бен-тежить, засмучує і тривожить. Подібні експерименти над державою вкрай небезпечні.

Тим часом експерт МЦПД Ігор Петренко переконаний: *«Врятувати «солдата» Зеленського вкрай важливо для України, адже він – перший позасистемний кандидат нового покоління, який не обрив іще політичними домовленостями та понятійними угодами. Його поразка буде програшом ідеї Нової України, всіх політиків нової генерації, які бажують реальних змін, а не буцафорських реформ, які прикривають десятирічний дербан ресурсів країни, що тануть»*.

Квакерам Порошенка дуже складно пояснити привабливість феномену політичного зубоскальства. Досить згадати хамсько-образливі випадки «95 кварталу» проти київського міського голови. Чому фаворитом серед молоді стала безідейна людина, яка ментально не відчувається українцем (і навіть наголошує, що не є українцем), яка мову народу, серед якого давно живе, почала вивчати щойно 2019 року? *«В стадії становлення Президентом України має бути етнічний українець. Це просто моє переконання»* (Віталій Портников, відомий український журналіст, етнічний єврей). До речі, чому не наважився, навіть «по приколу», піти в президенти успішний шоумен і патріот Сергій Притула або співак Святослав Вакарчук? *«Взагалі, вважаю, що коли йде мова про посаду президента, то насправді це йде мова про долю мільйонів людей. Ставити власні політичні чи в принципі людські амбіції вище за долю мільйонів людей – це безвідповідально. Я – людина відповідальна»* (Святослав Вакарчук).

Найбільша вада сучасних українців, а надто молоді, – НЕВІГЛАСТВО, брак елементарних знань. У висліді в їхніх головах переважає інформаційне сміття з інтернету. Замість культури – руїна. Досить згадати сюжети бодай кількох вистав «Вечірнього кварталу», аби переконатись у слушності сказаного.

Листопад 2011 року. Під керівництвом Володимира Зеленського «95 квартал» натхненно «тролить» депутатів Львівської обласної ради. Це не була доброзичлива пародія, не дружнє підсміювання, кепкування над засіданням сесії місцевого парламенту. Разом з іншими учасниками політичного шоу Зеленський аж ніяк не «дер лаха» з депутатів – театралізоване дійство на жарт «не тягнуло». Це не був дотепний політичний скетч-інтермедія, не каламбур і не смішний «стьоб», а брутальний за формою і виконанням професійно зрежисерований чітко артикульований театралізований памфлет – знущальне за формою висміювання українців. Гра акторів «Студії 95» свідчила, що вони щиро поділяють (ідеологічно та емоційно) ук-

раїнофобську позицію сценаристів та режисерів дійства. Особливо вирізнявся своїми недолугими «жартами» ведучий шоу Володимир Зеленський: «Перше слово надається голові фракції «Бий жидів». На засіданні присутні представники партії «Бий жидів» і «Бий москалів».

Такі «дотепи» цілком «тягнуть» на статтю кримінального кодексу – розпалювання ворожнечі за національною ознакою. Вже тоді вербальні «перли» лідера «Вечірнього кварталу» та його учасників мали б викликати зацікавлення СБУ. Прецедент вигулькнув цьогоріч – на початку лютого Національна рада України з питань телебачення й радіомовлення оштрафувала «NewsOne» за мову ворожнечі у виступах гостей і ведучих програм. СБУ вказала Нацраді, що окремі програми поширювали висловлювання з ознаками «прихованого заклик до агресивних дій та програмування агресивної поведінки глядачів». Крім того, моніторинг засвідчив, що в телефірі формують уявлення про «фашизм і націонал-соціалізм» керівництва України та частини населення тощо.

Тим часом у згаданому «Вечірньому кварталі» не просто зубоскаляли. Це був справжній парад антиукраїнства: один з «депутатів» на прізвище Часник з фракції «Сало» партії «Мамалига» нагадує ведучому, що є автором підручника «Анатомія москаля»; інший «депутат» стурбовано повідомляє присутнім, що діти в школі вивчають «Періодичну систему Бандери»; затим лицедії «Вечірнього кварталу» під керівництвом Зеленського починають обговорювати регламент користування туалетом в обласній раді. Вислід цих дебатів: право першими користуватися туалетом мають представники титульної нації...

Це навіть не вульгарність. Підтвердженням використання принизливої для українців і Української держави лексики став скандальний виступ «Кварталу 95» на фестивалі гумору в Юрмалі, коли Володимир Зеленський в ролі українського президента виставив Петра Порошенка жebraком в очах громадян Латвії, а Україну порівняв з «актрисою з німецьких фільмів для дорослих». По суті була влаштована публічна дискредитація й приниження Української держави. «Не тягнув» на експромт «дотеп» з Юрмалі: «Ми (українці. – О. Р.) народ, у каторжава культури хватаєт всево ліш на четири дня».

Можна припустити, що ідеологічною платформою «Вечірнього кварталу» і його керівника є продумане культивування в українців комплексу «меншшовартості», і справді. Навесні 2014 року Володимир Зеленський у студії ТСН чітко задекларував свою позицію: *«Если на востоке и в Крыму люди хотят говорить по-русски, отцепитесь, отстаньте от них... Россия и Украина – действительно братские народы... У нас одинаковая кровь. Мы все друг друга понимаем, независимо от языка»*.

Тоді ж в ефірі одного з телеканалів шоумен звернувся до ще чинного президента України Віктора Януковича та його російського покровителя Володимира Путіна і заявив, що готовий «благати на колінах» аби не допустити війни. Так могла вчинити лише людина без державницького, українського мислення, яка через свій примітивний жарт починає запобігати перед «піхотинцем Путіна» – Кадировим.

Уже в ролі кандидата в президенти, Володимир Зеленський на зустрічі з дипкорпусом у Києві повторив свою заяву щодо готовності домовлятися з очільником РФ. На таку сумнівну ініціативу негайно зреагував у Фейсбукці відомий україно-ізраїльський економіст та політичний експерт Карл Волох: *«Шут Зеленский вновь подтвердил, что намерен садиться с Путиным за стол переговоров, чтобы выяснить его условия мира. Если бы дурачок хоть*

немного интересовался политикой, то знал бы, что требования Путина давно известны и очень просты: 1) Крым – российский... 2) федерализация (автономизация регионов) Украины с расширенными правами субъектов, включая влияние на внешнюю политику; 3) выборы в оккупированных регионах до возвращения украинского суверенитета над ними...».

Сміх дуже небезпечна зброя – може як озброїти, так і обеззброїти. Жартувати та дотепно викривати політиків на сцені Палацу «Україна» – це одне, і зовсім інше професійно орієнтуватися у політичних та економічних проблемах. На сцені можна виглядати «чесною» та «незаплямованою» людиною. А в реальності? Простих і позитивних рішень для держави як це показано у серіалі «Слуга народу» немає.

Інші «жарти» Зеленського теж вельми сумнівної якості: *«Живем обалденно, мы хохлы. Как повезло хохлам, что князь Владимир в Киевскую Русь привез христианство. А если бы он привез мусульманство? Вы можете себе представить украинца, который добровольно не ест сала? Россия – обалденное государство. С Ющенко вам повезло, у вас его нет. У вас Черноморский флот есть, у нас его нет. У вас министр обороны военный, у нас – мирный. У вас в Москве все с высшим образованием, а у нас в Москве все без высшего».*

Чи можна сприймати як безневинний гумор пасажі про демократизацію та українізацію, які, мовляв, є «абсурдними» – «людям жрать нечева» або висміювати «дурних хохлів» для яких Томос можна замінити «термосом»?...

На віртуальний «слуги народу» в українського суспільства, яке після майданної ейфорії опинилося в стані фрустрації, виник запит – наслідок втрати війною, невизначеністю майбутнього. Деформована численними інформаційними атаками свідомість українського виборця припускає можливість появи в політичній реальності шоумена в іпостасі глави держави. І це тривожно. Бо популярність віртуального героя – це не успіх політика, а свідчення відчаю виборців, які не бачать альтернативи у виборчому списку завдовжки 115 сантиметрів.

В українському суспільстві драстично бракує людей, які мали б авторитет і повагу. *«Нам конче треба утворити людей, здібних до державної праці. Сучасне покоління політиків українських може бути творчим тільки у сфері культурній, у сфері ж політичній воно є руйнівницьке... Люде ж України, які до будівництва здібні, не варті нічого в смислі культурно-національному. Зараз для утворення держави потрібний компроміс обидвох елементів»* (В'ячеслав Липинський).

Такого компромісу наразі бракує. Найімовініше йдеться про один з елементів втілення для України програми «керованого хаосу», яку нині намагаються реалізувати. «Слуга народу – президент. Як не крути». Від цього сумнівного слогану віє крутізмом і дурисвітством. Політичним і моральним. Як не крути. І що має трапитись, аби «свинопаси» нарешті прозріли? Цирк поїде, а клоуни залишаться?

Замість післямови

Наші політики й президенти полюбляють наголошувати, що «український народ мудрий і у всьому розбереться». Тим часом саме поняття «народ» – звичайнісінька фікція. Народ – це насамперед біологічна популяція. Це вкрай диференційована маса: за вподобаннями політичними, культурними, економічними. Вона дуже легко піддається цілеспрямованій інформаційній обробці.

«Наше нещастя, що маємо забагато зарозумілих людей. А від цього цілий народ і ми з ним страждаємо, бо за дурною головою й ногам горе. (...) Народ як юридична особа не існує. Нікому він не наказує. Нікого не веде, а його треба вести. З народу стихійно виходить провідна верства, що має старатися за його добробут і вести до наміченої цілі. Вождем народу не є той, хто складає гарні програми або пише кучеряві відозви, а той, хто оволодіває масою. (...) Держава є організація, що панує над народом, причім панування мусить бути тотожним із служінням народу. Збудувати державу, значить опанувати народом» (А. М. Андрієвський).

Держава твориться згори провідниками нації, елітою, фахівцями, людьми з державним мисленням, котрим приртаманна політична воля, завзяття до будівництва суверенної, демократичної держави. А банальні апеляції до «мудрого народу», – це дешева демагогія, популізм, розрахований на короточасний політичний успіх.

Чи не тому В'ячеслав Липинський застерігав: «Хамство і глупота є ніколи і ніде ні одної держави не збудували». Перед ним маячів гіркий досвід будівництва Української держави Гетьмана Павла Скоропадського, занашпачену внутрішніми силами (своїми, рідними, патріотичними), «п'ятою колоною» та ворогом зовнішнім.

Українським соціалістам вдалося збаламутити ударну військову міць – Січових Стрільців, якими командував Євген Коновалець.

Опинившись на еміграції, він з гіркотою визнав: *«Як був би я де знав, був би ніколи не пішов в повстання. Помилки цієї вже не поправиш, але треба старатись її більше не робити».*

Популізм Директорії призвів до ліквідації Гетьманату, а згодом і УНР, до чого спричинилася агресія «червоної» і «білої» Росії, Польщі, міжусобиці тощо.

Як і сто років тому, в Україні катастрофічно бракує «лучших» людей (за Дмитром Донцовим), для яких інтереси держави завжди були важливіші за власні. Частка «свинопасів» упродовж нашої історії традиційно домінувала. Саме через них у 1917–20 роках не вдалося вдержати державу. Попри військову деструкцію, позиція населення була пасивна, вичікувальна, байдужа, бракувало самоповаги. Більшість українців все надіялися на Бога і на Святого Юра.

«Якось дико було дивитись на села, якими ми проходили. Попри ці села та через них проходять різні сили, різні озброєні відділи, які один з другим змагаються; з заходу суне залізна хмара німецького війська, а село живе своїм життям, ніби докруг нічого не діється... Мій помічник сотник Андрієнко бурмотів: «От і народ, збудуєш з ним державу чи соціалізм!» – згадував у своїх «Споминах» генерал УНР Всеволод Петрів.

Така індивідуалістична позиція українців обернулася для них трагедією: нечуваними репресіями, колективізацією, Голодомором, комунізацією, страхітливими людськими втратами в Другій світовій...

Восени 2013-го «лучші» люди вийшли на майдани України. 2014 року саме вони – новітні пасіонарії, добровольці та волонтери першими виступили на захист держави. А згодом, по суті, спонукали владу створювати професійне військо.

На календарі рік 2019-й. Про загрозу втрати Української держави написано вже чимало. Однак, як і сто років тому, популізм бере гору. Правильних висновків з фатальних історичних помилок, на жаль, не зроблено. Хто з нинішніх претендентів на посаду президента системно аналізує причини краху Гетьманату Павла Скоропадського і наважується екстраполювати їх на майбутнє сучасної Української держави за умови, якщо її символ – булава не дістанеться «лучшій» людині? Пам'ятаймо: «Хамство і глупота ще ніколи і ніде ні одної держави не збудували».

P. S.

Москалі про Росію казали: «Велика Федора, да дура». Про Україну Олександр Олесь написав:

*«Чи не мати для нас і для всіх УНР,
Монархіст ти, чи лівий есер,
Друг чи ворог ти – міра одна...
І стоїть УНР як корова дурна»...*

Олег К. РОМАНЧУК

Березень 2019 року

культури, блогерів та журналістів, які висловили обурення зазначеним виступом акторів.

Між тим, звертає на себе увагу систематичність прояву публічної неповаги (як у вербальній, так і в невербальній формах) до ЗСУ з боку вказаного колективу, що є особливо кричущим в умовах воєнного стану, який тривав від 24.02.2022 року у зв'язку з повномасштабною російською збройною агресією проти України.

Подібними виступами колективів «Кварталу-95» систематично, умисно та послідовно спотворює образ героїчних захисників і захисниць України, висміюють їх, публічно принижуючи як тих вояків, які продовжують героїчно боронити Батьківщину у надскладних умовах, так і пам'ять тих, хто віддав своє життя, захищаючи Україну.

Сценічні образи та клішовані фрази, розтиражовані для масового вжитку сценаристами та акторами вказаного творчого колективу, створюють стійкий негативний стереотип сприйняття ЗСУ як цілісного військового утворення, применшують або й заперечують позитивні якості військовослужбовців, пов'язані зі здійсненням ними заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії проти України.

Понад те, зазначені дії, будучи вираженнями у відвертій, непристойній формі, лише посилюють негативний ефект, що завдає суттєвої шкоди законній діяльності ЗСУ, перешкоджає такій діяльності, суттєво деформуючи авторитет ЗСУ в суспільстві.

Крім суто моральної сторони, слід звернути увагу на правовий бік зазначеного.

Масо обгрунтовані підстави вважати, що діяння авторів сценарію та акторів ПАТ «Студія Квартал-95», описані вище, підпадають під ознаки кримінальних правопорушень, передбачених частиною першою статті 114-1 (перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період) та частиною другою статті 435-1 (виготворення та поширення матеріалів, які містять образи честі і гідності військовослужбовців, які здійснюють заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації) Кримінального кодексу України.

Громадяни України, які захищають Вітчизну, незалежність та територіальну цілісність України, виконують конституційно значущі функції. Тож Українська держава повинна надавати їм і членам їхніх сімей особливий статус та забезпечувати додаткові гарантії їх захисту відповідно до законодавства.

З огляду на це, зазначені діяння авторів сценарію та акторів ПАТ «Студія Квартал-95» мають отримати належну правову оцінку з боку компетентних органів з метою недопущення продовження практики дискредитації ЗСУ в умовах воєнного стану.

У зв'язку з вищевикладеним, а також керуючись статтею 16 Закону України «Про статус народного депутата України», просимо, в рамках установленної законодавством компетенції, надати правову кваліфікацію діянням, що мали місце під час вищеописаного виступу акторів «Кварталу-95», а в разі виявлення в цих діяннях ознак правопорушень (зокрема, злочину) вжити належних заходів із притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності.

Про результати розгляду цього депутатського звернення та про вжиті заходи просимо поінформувати у строки, встановлені законодавством.

З повагою

Народні депутати України

М.М. ІОНОВА

І.В. ГЕРАЩЕНКО

І.О. КЛИМПУШ-ЦИНЦАДZE

І.В. ФРІЗ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 02008, www.rada.gov.ua

**Генеральному прокурору
КОСТІНУ А.Є.**

**Голові Служби безпеки України
МАЛЮКУ В.В.**

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ

Щодо вжиття заходів реагування на публічні прояви перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України в особливий період, а також виготовлення та поширення матеріалів, які містять образи честі і гідності військовослужбовців, які здійснюють заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації

**Шановний Андрію Євгеновичу!
Шановний Василю Васильовичу!**

06.05.2024 року в соціальних мережах України було оприлюднено відеозапис фрагменту з чергового концерту акторів ПАТ «Студія Квартал-95», в якому було розміщено пародію на працівників і працівниць Рівненського ТЦК та СП, діяльність яких попередньо набула широкого розголосу в суспільстві.

У ході виступу акторів мали місце пристрасні поцілюнки зображуваних «військових колег» на їх «робочих місцях». При цьому, під час свого виступу актори «Кварталу-95», які з'явилися в піксельній формі, що уладала форму військовослужбовців Збройних Сил України, поводили себе протягом щонайменше 9 хвилин зухвало та непристойно, а також виглошували клішовані фрази, якими паплюжилися авторитет ЗСУ, принижувалася честь і гідність українських військовослужбовців.

Зазначені публічні прояви аморальності та цинізму з боку сценаристів та акторів «Кварталу-95» викликали негативний резонанс в українському суспільстві, зокрема серед представників патріотичної громадськості, діячів

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Іонова Марія Михайлівна
Серіал: 3F AA X28358E C8036040000E83228048940200
Дієвий до: 14.03.2026 0:00:00

Автор: Верховної Ради України
2024.05.15.2024.10.1858.42.18.05.2024
1550815